

[Madsen-Mygdal.]

formener, at der er tilvejebragt overvejende Sandsynlighed for, at de indgaaede Forpligtelser i Fremtiden kan overholdes.

Jeg siger, at dette Skøn af Laanekassens Bestyrelse er det vigtigste, men Bestemmelsen er holdt saa almindeligt, at jeg tror, det er nødvendigt, at der ved Siden af indsættes visse talmæssige Begrænsninger. Der er da indsat den Begrænsning, at samtlige Gældsforpligtelser ved Akkorden, altsaa baade Pantegæld og Løsgæld, i det mindste skal være nedbragt til det Beløb, som Ejendommen med Inventar og Besætning skønnes at være værd. Her er ikke indsat Ejendoms-skyld, thi beklageligvis er Ejendomsskyldvurderingen Landet over jo endnu ret uensartet. Jeg kan ikke lade være med at benytte denne Lejlighed til at udtale Ønsket om, at det maatte lykkes Over-Skyldraadet at faa tilvejebragt en mere ensartet Vurdering. Det vilde jo være rimeligt, om man benyttede Ejendomsskyldvurderingen i en Lov som denne, men efter mit Kendskab til Forholdene — og jeg tror, jeg vil faa Medhold heri fra mange Sider —, vilde man, hvis man anvendte Ejendomsskyldvurderingen, i visse Egne af Landet komme i en saadan Situation, at der ikke vilde kunne opnaas Akkordordning, hvis Bestemmelsen skulde opfyldes, og man har i Stedet herfor foreslaaet, at Laanekassens Bestyrelse skal skønne, hvad den faste Ejendom med Inventar og Besætning er værd. Til den Grænse skal samtlige Laaneforpligtelser nedbringes, og saa skal det Beløb, Staten yder som Laan, tinglyses umiddelbart derefter.

Endvidere træffes der den Bestemmelse, at Laanet ikke maa overstige 8 pCt. af den for vedkommende Ejendom ansatte Ejendomsskyldværdi — her bliver altsaa Ejendomsskylden anvendt, men det kommer ikke til at spille en saa afgørende Rolle —, og at der i intet enkelt Tilfælde kan anvendes ud over 6 000 Kr. som Laan til Opnaaelse af Akkord. Med denne Begrænsning udelukkes alle de større Landejendomme, men det er dog klart, at hvis disse skulde medtages, vilde det foreslaaede Beløb kun strække til i meget ringe Omfang, det blev saa kun et Faatal, der kom med. Men der er i Lovforslaget indsat den Bestemmelse, at Landbrugsministeren i særlige Tilfælde, naar der foreligger enstemmig Indstilling

herom fra Laanekassens Bestyrelse, kan bevilge højere Laan, altsaa baade med Hensyn til de 8 pCt. og med Hensyn til de 6 000 Kr. Endvidere foreslaas det, at de bevilgede Laan forrentes med den for Udlaan af Erhvervenes Laanefond til enhver Tid gældende Rentefod og er afdragsfri i 3 Aar, hvorefter de afdrages med $\frac{1}{12}$ aarlig, saaledes at den samlede Løbetid bliver 15 Aar.

Saa kommer der en Bestemmelse, der kun angaar Sønderjylland, og som gaar ud paa, at det Beløb, der tilkommer Haderslev, Sønderborg, Aabenraa og Tønder Amter, stilles til Raadighed for den sønderjydske Laanekasse — her oprettes altsaa ikke Laanekasse for de enkelte Amter — og efter de Regler, som dennes Bestyrelse til enhver Tid maatte fastsætte. Her er altsaa en Undtagelsesstilling for Sønderjylland, som jeg imidlertid finder fuldt begrundet ved den Virksomhed, som den sønderjydske Laanekasse hidtil har udfoldet, og den Praksis, som den har udarbejdet, og som har vist sig at virke heldig og ogsaa forsvarlig overfor Statskassens Midler. Jeg finder den yderligere begrundet derved, at den sønderjydske Laanekasses Bestyrelse er en meget omfattende Bestyrelse, hvori der ogsaa sidder Repræsentanter for Staten, saaledes at denne til enhver Tid har Haand i Hanke med disse Laanemidlers Forvaltning.

Jeg skal yderligere anføre, at det samtidig med, at dette Lovforslag ophøjes til Lov, er Hensigten, at den nugældende Lov ophæves, saaledes at det Lovforslag, der her forelægges, er tænkt som en Lov, der skulde erstatte den nugældende Lov.

Jeg skal sluttelig sige, at selvfølgelig indeholder dette Lovforslag ikke en Foranstaltning, der vil kunne støtte og hjælpe Landbruget som Helhed. Her er ikke Tale om en Kriseforanstaltning, der vil betyde noget som helst for Landbruget som Erhverv. Dertil kræves der helt andre Foranstaltninger, hvad jeg ved tidligere Lejlighed har fremsat Bemærkninger om her i Tinget. Men som de økonomiske Forhold ligger i Øjeblikket i Landbruget, og saaledes som de tegner til at komme til at ligge i Fremtiden, kæmpes der i Tusinder af Landbohjem en fortvivlet Kamp for Hjemmets Opredelse. Selv om Stillingen nu i adskillige Tilfælde er fuldkommen haabløs, saa haabløs, at Hjælp ikke kan ydes, er der paa den an-